

Canticum Ezechiae.

Is. xxxviiij. b

EGO dixi : In dimidio
diérum meórum * va-
dam ad portas inferi.

Quæsivi residuum annó-
rum meórum : * dixi : Non
vidébo Dóminum Deum
in terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem
ultra, * et habitatórem
quiétis.

Generátio mea ablata est ;
et convoluta est a me, *
quasi tabernáculum pa-
stórum.

Præcisa est velut a te-
xente, vita mea : dum
adhuc ordírer, succidit
me : * de mane usque ad
vésperam finies me.

Sperábam usque ad ma-
ne, * quasi leo sic contri-
vit ómnia ossa mea :

De mane usque ad véspe-
ram finies me : * sicut pul-
lus hirúndinis sic clamábo,
meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi
mei, * suspiciéntes in ex-
celsum :

Dómine vim pátiór, re-
spónde pro me. * Quid di-
cam, aut quid respondébit
mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes
annos meos * in amaritú-
dine ánimæ meæ.

Dómine si sic vivitur,

et in tálibus vita spíri-
tus mei, corripies me, et
vivificábis me. * Ecce in
pace amaritúdo mea ama-
ríssima :

Tu autem eruísti ánimam
meam ut non períret, * pro-
jecísti post tergum tuum
ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus con-
fitébitur tibi, neque mors
laudábit te : * non exspe-
ctábunt qui descendunt in
lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse con-
fitébitur tibi, sicut et ego
hódie : * pater filiis notam
faciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, *
et psalmos nostros cantá-
bimus cunctis diébus vitæ
nostræ in domo Dómini.

Añã. Cunctis diébus vitæ
nostræ salvos nos fac Dñe.

Añã. Omnes Angeli ejus *
laudáte Dñum de cœlis.

Psalmus. Laudáte Dómi-
num de cœlis. 23.

Capitulum. Rom. xiiij. d

NOX præcëssit, dies
autem appropin-
quávit. Abjiciámus ergo
ópera tenebrárum, et in-
duámur arma lucis. Sicut
in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Ales diéi nuntius
Lucem propinquam
præcinit :

Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam
vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castique, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próxi-
mus.

Jesum ciámus vóci bus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio
Dormire cor mundum ve-
tat.

Tu Christe somnum dis-
cute :

Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Repléti sumus mane mi-
sericórdia tua. **R.** Exsultá-
vimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Añã.
Eréxit nobis * Dóminus
cornu salutis in domo Da-
vid púeri sui.

**Preces quando dicuntur,
habentur supra in Feria
secunda. 65.**

FERIA QUARTA.
AD MATUTINUM.

Invitator. In manu tua
Dómine, * Omnes fines ter-
ræ. **Ps.** Veníte. 2.

Hymnus.

Rerum Créator ópti-
me,

Rectórque noster, aspice :
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre libera.

Te, sancte Christe, pósci-
mus,

Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgi-
mus,

Morásque noctis rúmpi-
mus.

Mentes manúsque tólli-
mus,

Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum, quod féci-
mus :

Occúlta nostra pándimus :
Preces geméntes fúndi-
mus,

Dimítte quod peccávimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito

Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Añã. Avértit Dóminus.

Psalmus lñj.

Ixit insípiens in
corde suo : * Non
est Deus.

Corrupti sunt, et abomi-
nábiles facti sunt in ini-
quitátibus : * non est qui
faciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit

super filios hóminum : *
ut videat si est intélligens,
aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, si-
mul inútiles facti sunt : *
non est qui fáciat bonum,
non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui
operántur iniquitátem, *
qui dévorant plebem
meam ut cibum panis?

Deum non invocavé-
runt : * illic trepidavérunt
timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipá-
vit ossa eórum qui homí-
nibus placent : * confúsi
sunt, quóniam Deus spre-
vit eos.

Quis dabit ex Sion salu-
táre Israel? * cum convér-
terit Deus captivitátem
plebis suæ, exsultábit Ja-
cob, et lætábitur Israel.

Psalmus lvi.

EXáudi Deus oratió-
nem meam, et ne despé-
ris deprecationem meam : *
inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exer-
citatióne mea : * et contur-
bátus sum a voce inimíci et
a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt
in me iniquitátes : * et in
ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum
est in me : * et formído
mortis cécidit super me.

Timor et tremor vené-
runt super me : * et con-
texérunt me ténebræ :

Et dixi : Quis dabit mihi
pennas sicut colúmbæ, *
et volábo, et requiescam?

Ecce elongávi fúgiens : *
et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui
salvum me fecit * a pu-
sillanimitáte spíritus, et
tempestáte.

Præcípita Dñe, dívide
linguas eórum : * quóniam
vidi iniquitátem, et con-
tradictiόnem in civitáte.

Die ac nocte circúmda-
bit eam super muros ejus
iniquitas : * et labor in
medio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis
ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus
meus maledixisset mihi, *
sustinuissem útique.

Et si is, qui óderat me,
super me magna locútus
fuisset : * abscondissem
me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unáni-
mis, * dux meus, et notus
meus :

Qui simul mecum dulces
capiébas cibos : * in domo
Dei ambulávimus cum
consénsu.

Véniat mors super illos : *
et descéndant in inférnum
vivéntes :

Quóniam nequítiae in ha-
bitáculis eórum : * in mé-
dio eórum.

Ego autem ad Deum
clamávi : * et Dóminus
salvábit me.

Véspere, et mane, et me-
ridie narrábo et annun-
tiábo : * et exáudiet vocem
meam.

Rédimet in pace áni-
mam meam ab his, qui
appropínquant mihi : *
quóniam inter multos
erant mecum.

Exáudiet Deus, et humi-
liábit illos, * qui est ante
sæcula.

Non enim est illis com-
mutátió, et non timuérunt
Deum : * exténdit manum
suam in retribuendo.

Contaminavérunt testa-
mentum ejus, divisi sunt
ab ira vultus ejus : * et
appropinquávit cor illius.

Mollíti sunt sermónes
ejus super óleum : * et ipsi
sunt jácula.

Jacta super Dóminum
curam tuam, et ipse teenú-
triet : * non dabit in ætér-
num fluctuatió-
nem justo.

Tu vero Deus dedúces
eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et doló-
si non dimidiábunt dies
suos : * ego autem sperábo
in te Dómine.

Añã. Avértit Dóminus
captivitátem plebis suæ.

Añã. Quóniam.

Psalmus lv.

Miserere mei Deus,
quóniam conculcá-
vit me homo : * tota die
impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me ini-
míci mei tota die : * quó-
niam multi bellántes ad-
vérsum me.

Ab altitúdine diéi timé-
bo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermó-
nes meos, in Deo sperávi : *
non timébo quid fáciat
mihi caro.

Tota die verba mea ex-
secrabántur : * advérsum
me omnes cogitatiónes eó-
rum, in malum.

Inhabitábunt et abscon-
dent : * ipsi calcáneum
meum observábunt.

Sicut sustinuérunt áni-
mam meam, pro níhilo
salvos fácies illos : * in ira
pópulos confrínges.

Deus, vitam meam an-
nuntiávi tibi : * posuisti
lácrymas meas in conspé-
ctu tuo,

Sicut et in promissióne
tua : * tunc converténtur
inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invo-
cávero te : * ecce cognóvi
quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid faciát mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus lvi.

Miserére mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iniquitas.

Clamábo ad Deum altísimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pedibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante faciém meam foveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cithara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Añã. Quóniam in te confidit ánima mea.

Añã. Justa judicáte.

Psalmus lvij.

SI vere útique justitiam loquímini : * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitates operámini : * in terra injustitias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : *

sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,

Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * et molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum viderit vindíctam : * manus suas lavábit in sanguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus lvij.

ERipe me de inimicis meis Deus meus : * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sanguínum salva me.

Quia ecce cepérunt áni-

mam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccátum meum Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occursum meum, et vide : * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel,

Inténde ad visitándas omnes Gentes : * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiám, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimicos meos, ne occidas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos, protector meus Dómine :

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsó-

rum : * et comprehendantur in superbis sua.

Et de execratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione : * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob : * et finium terrae.

Convertentur ad vespeream, et famem patientur ut canes : * et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum : * si vero non fuerint saturati, et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam : * et exultabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, * et refugium meum, in die tribulationis meae.

Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es : * Deus meus misericordia mea.

Añã. Justa iudicatis filii hominum.

Añã. Da nobis.

Psalmus lxx.

Deus repulisti nos, et destruxisti nos : * iratus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam : * sana

contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura : * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem : * ut fugiant a facie arcus :

Ut liberentur dilecti tui : * Ut salvum fac dextera tua, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : * Laetabor, et partabor Sichimam : et convalem tabernaculorum metabor.

Meus est Galaad, et meus est Manasses : * et Ephraim fortitudo capitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meae.

In Idumaeam extendam calceamentum meum : * mihi alienigenae subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam ? * quis deducet me usque in Idumaeam ?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos : * et non egrediens Deus in virtutibus nostris ?

Da nobis auxilium de tribulatione : * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem : * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

Psalmus lxx.

EXaudi Deus deprecationem meam : * intendente orationi meae.

A finibus terrae ad te clamavi : * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea : * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula : * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam : * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies : * annos ejus usque in diem generationis et generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei : * misericordiam et veritatem ejus quis requireret ?

Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Añã. Da nobis Domine auxilium de tribulatione.

Añã. Nonne Deo.

Psalmus lxxj.

Nonne Deo subjecta erit anima mea ? * ab ipso enim salutare meum.

Nam et ipse Deus meus,

et salutaris meus : * susceptor meus, non movebor amplius.

Quousque irrutis in hominem ? * interficite universi vos : tamquam parieti inclinato et maceria depulsae ?

Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in siti : * ore suo benedicbant, et corde suo maledicebant.

Verumtamen Deo subjecta esto anima mea : * quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvator meus : * adjutor meus, non emigrabo.

In Deo salutare meum, et gloria mea : * Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra : * Deus adjutor noster in aeternum.

Verumtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in statereis : * ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere : * divitiae si affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus,

duo hæc audivi, quia potestas Dei est, et tibi Domine misericordia: * quia tu reddes unicuique iuxta opera sua.

Psalmus lxxij.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitidine operantium iniquitatem.

Quia exacuérunt ut gladium linguas suas: * intendérunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutáti sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbáti sunt omnes qui videbant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera

Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætábitur justus in Dño, et sperábit in eo: * et laudábuntur omnes recti corde.

Añã. Nonne Deo subjécta erit anima mea?

Añã. Benedícite.

Psalmus lxx.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dicite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribilia sunt ópera tua Domine! * in multitidine virtutis tuæ mentiéntur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat rómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terribilis in consiliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransibunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui domináatur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant non exalténtur in semetipsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit animam meam ad vitam: * et non dedit in commotióne pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspéxi in corde meo, * non exaudiet Dóminus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit orationem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus lxxij.

EXsúrgat Deus, et dissipéntur inimici ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dicite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúde, * similiter eos, qui exasperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egredereris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransires in desérto:

Terra mota est, etenim cœli distilláverunt a fácie Dei Sinaï, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentatæ, * et posterióra dorsi ejus in pallore auri.

Dum discérnit coeléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem mílibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dñum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus sal-

vos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúm tamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílliperambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in ságuine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos Deus, * ingressus Dei mei : Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus, * in médio juvenulárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedicíte Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénéjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ : * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut

exclúdent eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiopia præveniet manusejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino : Psállite Deo, qui ascéndit super coelum coeli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Añã. Benedícite Gentes Deum nostrum.

Per Annum, V. Deus vitam meam annuntiávi tibi. **R.** Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Pro uno Martyre, V. Magna est glória ejus in salutarí tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pro pluribus Martyribus, V. Justi autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice, V. Tu es sacérdos in ætér-

num. **R.** Secundum órđinem Melchisedech.

Pro Conf. non Pontif. V. Lex Dei ejus in corde ipsius. **R.** Et non supplantábuntur gressus ejus.

Pro una Sancta, V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD LAUDES.

Añã. Amplius lava me * Dómine ab injustítia mea.

Psalm. Miserére. ut supra. 62.

Añã. Te decet.

Psalmus lxiij.

DE decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævalúerunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébitur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium

finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia : * qui conturbas profundum maris sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, et timebunt qui habitant terminos a signis tuis : * exiit matutini et vespere delectabis.

Visitasti terram et inebriasti eam : * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum : * quoniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus : * in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ : * et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguëscent speciosa deserti : * et exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento : * clamabunt, etenim hymnum dicent.

Añã. Te decet hymnus Deus in Sion.

Añã. Lábia mea * laudabunt te in vita mea, Deus meus.

Psalmus. Deus Deus meus. *ut supra. 21.*

Añã. Dóminus judicabit. **Cantic. Annae. 1. Reg. ij.** **E**Xsultavit cor meum in Dómino, * et exaltatum est cornu meum in Deo meo :

Dilatatum est os meum super inimicos meos : * quia lætata sum in salutari tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : neque enim est alius extra te, * et non est fortissicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia, * gloriantes :

Recedant vetera de ore vestro : quia Deus scientiarum, Dóminus est, * et ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est, * et infirmi accincti sunt robore.

Repleti prius, pro panibus se locaverunt : * et famelici saturati sunt,

Donec stérilis peperit plurimos : * et quæ multos habebat filios, infirmata est.

Dóminus mortificat et vivificat, * deducit ad inferos et reducit.

Dóminus pauperem facit et ditat, * humiliat et sublevat.

Suscitat de pulvere egenum, * et de stercore elevat pauperem :

Ut sedeat cum principibus, * et solium gloriæ teneat.

Dómini enim sunt cardines terræ, * et posuit super eos orbem.

Pedes sanctorum suorum servabit, et impii in tenebris conticescent : * quia non in fortitudine sua roborabitur vir.

Dóminum formidabunt adversarii ejus : * et super ipsos in cælis tonabit :

Dóminus judicabit fines terræ, et dabit impérium Regi suo, * et sublimabit cornu Christi sui.

Añã. Dóminus judicabit fines terræ.

Añã. Cæli cælorum * laudate Deum.

Psalmus. Laudate Dónum de cælis. 23.

Capitulum. Rom. xij. d

NOX præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis. Sicut in die honeste ambulemus.

Hymnus.

NOX, et tenebræ, et Confusa mundi, et turbida :

Lux intrat : albescit polus : Christus venit : discédite.

Caligo terræ scinditur Percussa solis spiculo, Rebusque jam color redit, Vultu nitentis sideris.

Te, Christe, solum novimus :

Te mente pura et simplici, Flendo, et canendo, quæsumus,

Intende nostris sensibus. Sunt multa fucis illita, Quæ luce purgèntur tua :

Tu vera lux cœlestium Vultu sereno illumina.

Deo Patri sit gloria, Ejusque soli Filio, Cum Spiritu Paráclito, Nunc, et per omne sæculum. Amen.

V. Repleti sumus mane misericordia tua. **R.** Exsultavimus, et delectati sumus.

Ad Bened. Añã. De manu omnium, * qui oderunt nos, libera nos Dómine.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda. 65.

FERIA QUINTA
AD MATUTINUM.

Invitat. Dóminum qui fecit nos, * Venite adoremus.

Psalmus. Venite, exsultemus. 2.

Hymnus.

NOX atra rerum cón-
tegit

Terræ colóres ómnium :
Nos confitentes póscimus
Te, juste iudex córdium,
Ut áuferas piácula.

Sordésque mentis ábluas;
Donésque, Christe, grá-
tiam,

Ut arceántur crimina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tollere,
Et te, Redémptor, quære-
re.

Repélle tu caliginem,
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Añã. Dómine Deus.

Psalmus lxxvij.

SAlvum me fac
Deus : * quóniam
intravérunt aquæ
usque ad ánimam meam.
Infixus sum in limo pro-
fúndi : * et non est sub-
stántia.

Veni in altitúdinem ma-
ris : * et tempéstas demér-
sit me.

Laborávi clamans, raucae
factæ sunt fauces meæ : *

defecérunt óculi mei, dum
spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super
capillos cápitis mei, * qui
odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui per-
secúti sunt me inimíci mei
injúste : * quæ non rápui,
tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam
meam : * et delicta mea a
te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me
qui exspéctant te Dómi-
ne, * Dómine virtútum.

Non confundántur super
me * qui quærunte te, Deus
Israel.

Quóniam propter te sustí-
nui oppróbrium : * opéruit
confúsió faciém meam.

Extráneus factus sum
frátribus meis, * et pere-
grínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus
tuæ comédit me : * et op-
próbria exprobrántium
tibi, cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio áni-
mam meam : * et factum
est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum
meum cilícium : * et factus
sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebân-
tur qui sedébant in porta : *
et in me psallébant qui
bibébant vinum.

Ego vero oratióem

meam ad te Dómine : *
tempus benepláciti Deus.

In multitudíne miseri-
córdiæ tuæ exáudi me, *
in veritaté salutis tuæ :

Eripe me de luto, ut non
infigar : * líbera me ab
iis, qui odérunt me, et de
profúndis aquárum.

Non me demérgat tem-
péstas aquæ, neque absór-
beat me profúndum : *
neque úrgeat super me
púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quó-
niam benígna est miseri-
córdia tua : * secúndum
multitudínem miseratió-
num tuárum réspice in
me.

Et ne avértas faciém
tuam a púero tuo : * quó-
niam tríbulor, velóciter
exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et
líbera eam : * propter ini-
micos meos eripe me.

Tu scis impropérium me-
um, et confusióem meam, *
et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt
omnes qui tríbulant me, *
impropérium exspectávit
cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul con-
tristarétur, et non fuit : *
et qui consolarétur, et non
inveni.

Et dedérunt in escam

meam fel : * et in siti mea
potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram
ipsis in láqueum, * et in
retributiónes, et in scán-
dalum.

Obscuréntur óculi eórum
ne vídeant : * et dorsum
eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram
tuam : * et furor iræ tuæ
comprehéndat eos.

Fiat habitatio eórum de-
sérta : * et in tabernáculis
eórum non sit qui inhá-
bitet.

Quóniam quem tu per-
cussisti, persecúti sunt : *
et super dolórem vúlne-
rum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem su-
per iniquitátem eórum : *
et non intrent in justítiam
tuam.

Deleántur de libro vivén-
tium : * et cum justis non
scribántur.

Ego sum pauper et do-
lens : * salus tua Deus sus-
cépit me.

Laudábo nomen Dei cum
cántico : * et magnificábo
eum in laude :

Et placébit Deo super ví-
tulum novéllum : * córnua
producéntem et úngulas.

Videant páuperes et læ-
téntur : * quærite Deum,
et vivet ánima vestra :